

شکست له وکاته وه ده ستپیڈه کات که سه رکه وتنه کانی منالی

ئەدەپتە دەست گەورە بۇون!

فیو فادر

ساغندوبون و دوپاره بوبونهه. ئهو جىيە
كەمچىيانى ناوه، جياواز لەمۇ ۋىزىانى كە
لەلەزەتە ساتىمەختىيە كان قورس و
اشىرىن بىرۇ، شەۋى پەنبايدى كە بىرۇ
وواندىنى رونانى كە بىزمانى خۆى، لەمۇ
جىيەنە هېيج شىتىك ناشىرينى نىيە، مىزق
عاشقەتىن بۇونەورە تىيىدا، مىۋە
حەرام و حەللالى تىيدانىيە، دوالىزەمە كان
ئىزەدا دروستىبان و دنياي تىيدا
شەنكۈرىت. تەنھا سەرورەزىك لىيەرەدا
عەدەيت عەشتنە، تەنھا يەكە كە كەعمەشق
مەرەمەدىيەت نەك مەرگ لەگەمل
مەرگىشدا ھارىيە بىز ئەمەسى
عەزەتە كانى ژيان نەدرەتىنەت، لەگەل
لەمۇدى ئەم جىيەنە هېيج تەعرىفييەكى
كۆزىنگىرىتى نىيە بىز عەشتقۇ؛ چونكە
ئىزەدا دەزانىت كە ئىنسان چ
كائينىيەكى ئالۇزۇ دولەمىنەد، تاسىت
لەزىز لىيەرەدا گىرى دەروننىت روو
مەزىبادۇونەد كات و تارىيەكە كانى ژيان
رۇشىن دەكەنەوە. جىزىيەكە لەدرېزەدان بە^١
جەد بىز ئەمەسى تو زەمەيشە بىبىنەت و
نۇرسۇسىت و عاشقىتىت؛ شەرىرىتىكە
مەردەواام بىز بىردنەوە، بىلەم ھەمەيشە
جەنگاھەر، دۆنکىشىتتىيە كە ھەمەيشە
نامادەي جەنگ، چونكە ئەم كاتىدى
خۇزان بەمباراھ زانى ئىيى دۆراوىش
دەستىشان دەكەن، ئىيى سەرورەرى
نمۇ جەنگە لەخشتەمان دېبات و ھىزى
كەشىفرەغان لَاواز و بىز تىن دەكتات.
دەبىت نىۋانىك نەمەيىت لەئىوان
منالىي و گۇورەبۇون و شىعىدا، دەنا ئەمۇ
يىنانى لىيۇھى دەدىۋەيم دىدىزەرەتىن و ئەمۇ
يىنانە دېبەيەنەوە كە زۇرىنەت تىيىدا دەزىي و
ساندۇوە بەدەست لەدەستدانى بەھا
يىنسانىيە كانى خۆيىدە، شەۋى ژيانىسى
كەنۇرسەربۇون دەتكاتە پىاۋىتكى
دەعزەدەر و ھېيج نالىيەت جەڭ لەرسەتى
پىشۇوت و ترداو بېخۇرىن، دەتكاتە
كۆشكىيەك بىلەم بەدەر لەرۇنەكى،
ھالىيەك بىز رۆغ-
كۆپى نۇوسەر تەنھا خۆيىتى كە
مەتاو دېرە كانىدا بۇخۇيى ھەلەكەنەن،
دەنا ھېيج ھېزىتىك ناتاۋانىت بەدەر
مەخۇي گۆپى بىز لېيدات، ھەر بۆيە
دەلىن ژيانى و شە لەزىانى كەھەمەيشە
رېزىترە، دىيارە ئەم ژيانى كەھەمەيشە

مناو دیزه کاییدا بخوبی هدله، کنی
هنا هیچ همینیک ناتوانیت بدادر
مهخوی گوزری بز لیبدات، هم بزیه
هیلین زیانی وشه لدیانی بمرد
ریزتره، دیاره ئو زیانیم که همیشه
بره لمرووناکی و جوانی. به همان
شیوهش هیچ دسته لاییک ناتوانیت
زیانی هدمیشه بی بدنوسمر ببې خشیت
کفر خوی بە خوی نە بە خشیت. من
مازهیم بدو نووس مراندا دیتەمود
کە منالی خویان دە کوژن تا
مددیوه خانی گوره کاندا دانیشن، ئەوانە
ئینیان گەن کە شیعرو رۆشنبیری هدمیشه
وو سمر بدره و شەفافیت و سادیي
دەبات، نەك لو تىھزى و بە خۇدانازىن.
مەتوانیاک کە شەفەر دەنەنە کانی بکە، چونكە
بیدى ئەو بدره رووناکیمك دەچىت
کە درنگە رووناکی دەستە لاییک بیت
بەدر لە دەستە لاتى خوی، نەك
ووناکیمك كە لە هەمان کاتدا
دەستە لاتە تو شەفافیت و داهىنەن.
دەبیت بزانىن كە ئەمودى هىزى
بىگە يشتەنمان دەداتى لە يەكتىزى
عەشقە، نەك رق: ئەدبىش كارى
سومارەسە كە دەنە ئەو عەشقىدە،
مەوانەنى رقىان لە يەكتىريه هەرگىز
اتوانىن يەكتىزى بىناسن.

نوئلتو وردتری کردم، شیعر شتیکی
دامی که کس نهیتوانی بماتی،
بینیش فیری کردم که نهود تنهای ائم
باتایی که دهیت من شده کانی
خومی تینا بپریا بکم. زیان بوز من
سده فریتکه کددزام وک دلی جیوه
همیشه لیددات، یه لام منیش سوزم
به خرمداوه که له گمل خومو له گمل
نهاییدا تابتونام هاویارم، تابتونام
ساوهش به زیاندا بکم و سده فره کم
ریزه پیبدم.

لهميرت نهچیت منالی راکردن
نه کندلوزیا پییگیشتووه بو گهیشت
دیاریانسی که لمپری فهنتازیاوه
خورهه لات زور جوانتن لهمه مو شهو
 ساعیره سوّفی و عاشقه کانی
بو سر مانگ.

لهم يبيه له پرسیاره گموده کان و خود زینه و
لهم يبيه له فیکرو که شفکدنی ثم شتائنه
که جگه له چاری منالله کان گموده کان
ساتوان بیینن. لب درد م منایدا
بزم اندنی سنوریک نیمه حالتیت،
نمده گمگر تدناها قورسی ثم سو نورانی
که گموده به خوی و یاساو
نمزرا اله کانیه و چنیویتی، ئلویش
تدناها له بر ئهودی و دک مندال
بینه که ینه و من پیموایه پرسیاره کانی
سهره تا قله لقیه فه لسمیه کان گم
فه نتازیا کانی منالی لپشت و
نمیویست مه حابلو بیئمه نیستا
جانتو نیایه، سود له کوئی ئەزم مونی
مرۆغایتی و در بگیرن. زمانیش بـ
خوی له داهیتاني منالله بـلام دواتر
گموده کان ریزمانیان بـ داناو
یالیکته کانیان جیا کرد و ده.
و دک لەردمانی (مايا) اي پوستن

کارهاردا هاتوره کددلیت: میلارهها
سالی ویستوره تائینیسان خه لقیت،
لهلام تمنها چندن چرکیده بدهه بتو
مردنی)، دقت نمده راسته بدرامبدر
نهودی کدیمه هدمومون بهساوایی و
منالیمه هاتینه ناو ئەم ژیانمۇه،
لهلام چندن ستەمه هەرروزا روو گەورەبىن،
گەورەبىيە كىش كەپرومان دەكاشەو
لەھەممۇ ھېزىكى پرسىياركى دە
كەشقىردن.

دیت، و هک چون ثمانه عاشق نین
که گالتیان بهم تینکرینانه من
دو سمه بو مو موراهیه

همیسه سامو برهان دیت به سهو
رفتاره کانی عاشقیک، وعاشقه کانیش
پرسیاری ئوه ده کدن که ئهانیش بۆ
ووک ئەوان عاشق نین و زیان جوان
بایینن. منالی راکردن و خۆ دزینهوه

بـهـكـهـ هـيـشـتـنـهـوـهـيـ تـهـوـ هـهـسـتـ وـ
قـاـوـتـيـشـيـهـ كـهـ شـدـرـمـ لـهـهـيـچـ نـاـكـاتـ وـ
لـهـهـمـوـ جـيـهـكـهـ بـهـرـدـهـوـامـيـ

بـه کـه شـفـکـرـدـنـهـ کـانـیـ دـهـدـاتـ وـ کـوـئـ
لـهـ هـیـجـ لـوـزـیـکـ نـاـگـرـیـتـ وـ هـیـجـ
شـتـیـکـیـشـ لـهـ بـهـرـدـ مـبـیدـاـ مـوـتـلـقـ نـیـیـهـ.

ووه چون همه میشه کیرفانی
شهرواله کانی منالیم پرپیوون
له هدلمات و برد ، ئاواش ئیستا منالی

برسیار.
*ئایا له نیوان منالى و گەورە بۇون و

شیعرا چ پاتاییک بو زیان ههیه؟
 -لمنیوان منالی و گهربوون و
 شیعرا پاتاییمک هدیه ناوی
 کشتفکردن، گهیشتنه بهو جیانامی
 که هیچ کمس پهیی پینابات،
 ییگه یشننه لمانا تازه کان بو زیان و
 خفرزگارکردنه لمو مانا یانامی
 که مهزارال و منهنيق دووباره بوبونهوه
 رهنگی لیبورون. ٿو جیهه ڇیانیکی
 نازییه، کیشوریکه که گهوری
 ناشیرینی نه کرد وو نهیدا واهه دست

چخوله همی دا گیرد ببو. گهوره کان
یانهیشت من بیم به خوانی زمان و
زمانی خوم و خیرا زمان رو ریزمانی
گهوره بیان فیر کرد. من لمویوه نهیشی
نیلی به فهتماتیزکردنی ژیام زانی،
دبورمه پالهوانه گهوره ئازاکان بەلام
دیدیو هستیکی منانانه، بزیه من
بیاد لمو سورانه شو پالهوانا سه
بەزاند بیویان من بەزندمن، هەر
بۆیشه نامهوبیت هەر وا بەئاسانی ئەم
سەر کوموتانە تەسلیمی گەورە بیکم.
من لوکاتەھو توئینیم بە زمانی
نەبیرە کان و خیالي گهوره کان بدویم و
سواری پاشتی بام بۆ ئەم شارانی کەله
کۆلانە کەمان و شارە کەمان جیاواز ترو
گەورە بیوون. ھەمیشە تووی دلرقى
گەورە کان ئازاریان دەدام کەفیریان
کە کەم بەو شیوه یە ئازام و بیم بەپیاو،
من لوکاتەھو ماناکانی پیاوەتیم لەلا
ناشیرین بوو، هەر دەمویست مەنالیم،

دهبیت بزانین که
نهوهی هیزی
تیگه یشت نمان ده داتی
نه یه کتری عه شقه، نه ک
رق؛ نه ده بیش کاری
موماره سه کردنی نه و
عه شقه یه، نه وانه ی
رقیان له یه کتری یه
مه رگیز ناتوانن یه کتری
بناسن.

بهنهنگلی خوم بخدم، تیکه کی یاریه کام
نم، خوم بددهم دهست فهنتازیا کام و
سدله فر بکم.
ده زاییت هاویرم منالی یه کم
قزوغای سده فری یئنسانه که لمزیناندا
دست پیپیده کات، من ده موسیست ئهو
سده فرمه به که دیفی خوم بکم نمک
بهم بیاری گهره کان و مهرجی تابوکان،
شمهوی له یه کم سده فری منالیدا
شکست بینیت و دست تبه رداری ئسو
سده فرده کانی تری زیانی ناکات و
ساتوانیت نهینیه کان بدوزیتهوه. هدر
بیویه زورن توانانی سده فرده کمن و
دینه و دست بیتالان، چونکه هدموو
سده فریک دهیتے خاوهنی چیزکی
خوبی و دست مودیاری خوبی بیت. ئمهوهی
یه کم جار چووه سدرمانگ، جگه له
جوانی سده فرده کمی، ئهو بدرد و توره که
خولانه بیون که جوانیان به خشی بدو
سده فرده؛ بله لام توره کمی پر شیعیری

گفتوگوی / مهربیان عهلي

فدتازیا یه که هدرگیز گهوره بی و
پیاوبون هستی پیناکات. بویه
شکست لمو کاتنه بُ هدر یه کیک
ده تپیده کات که هممو
سرکوته کانی منالی بیبا کانه بداته
دست گهوره بون، خودی منالیش
هینده دوزینه هوی نهینه بیه کانه؛
هینده شدم و سرکیشیه که هدرگیز
گهوره بون درکی پیناکات و ناتوانیت
نمک سنوره کانی ببریت به لکو لیس
رامینیت.

منالیتیه و قسه له گەل گەورە بۇون
 بىكەيت و پرسیارە كانى خۆتى ئاراستە
 بىكەيت، بۆزىه كائىتك هيوا قادرى-
 نۇرسەدرۇ رۇوناکىر لەمەننامى دىدگاى
 تەلەفزىيۇنى گەللى كوردستاندا،
 لەدەرگاى ئەو پرسیارانو منالىدا
 كۆمەللىك بىرسىيارى لا روزانىدم،
 هەلبېتە ئەوش بۆ خۇى پرسىيارە كە
 هيوا دەلىت دەھەۋىت ھەمېشە
 منالىم، گەرچى ئەمە بۆ خۇى
 تەفسىرىي جىا ھەلدە كېيت، بەلام من
 ھەمان ئەو پرسیارەم لەرىنگەمى
 ئىيمەيلەو ئاراستە كەدوو ئەم گەفتوكىيە
 دروستبۇت.
 *ھوا قادر بۆ ھەمشە دەھەۋىت

منال بی؟ - چونکه همه میشه همه است ده کم
من و دک ئەپالما واندی رۆمانی تەپلی
گۆنتمەر گراس، گەورەبۇن چۈكىم
پېتەدادات بەرامبەر ئەو ئەنارشىتەم
کە لەناومدا هەممىشە قولپەقۇلىپتى،
ھەرج كاتىكىش ھەستىمكەرد دىنيا
ئەمە يە كەدەمەۋىت و وەلامە كان وەلامى
پېرسىyarەكانى منن، ئەمە كاتە
گەورەدەم، بىز ئەمە ئەمە كاتە
گەرتۇنامىم و دک گەورەيەكى شارەدا باس
لەمنالى بىكمە.

لیوهدیار نییه هدر منالبم، ودک ئەوهى
تا بەیاننییە بەیاننییەم بىر لە ئىسوارە
نەكەمەوە، تا كېبورم بەیسوارە خەم بۇ
بەیان، نەخۆم. مەنالب، ئەم مۇسىقا

لله خوی ناگریت؛ تا بتوانم فیلی یاساو
ریس-اکان ده کپیکمه، تا
دو بواره بونه وه کان و یینینه کان و
ناوارنه کان و مانا کان شه کدم نه کهن.
رنگه هوی شمه وش بیت جیا
ایم منم، که تا که مقناعه هم

نهفده دیک دهی بر که هوایی هدرا
ناسکی هم است کردن و پرسیار کردنی من
له قوانغی منالیدا دروست بوبویت.
من که هس نه بیو و هلا می پرسیار کام
بداتوه، که هس نه بیو شه مر نمینیم
 بشکینی و دست مبکرت بز قسه کردن،
من دستم بز داره دار کردن و رویشتن
ده گیرا و هک هم منالیکی تر، به لام
هر گیز دستم نه ده گیرا بزو
داره داره کردنی ئەمو خەون و
فەنتازیا یانەی کەھەمو دنیا